

२०७३ फाल्गुन ५ बिहीबार १६-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“भीठे बच्चे- सारा कल्पमा सबैभन्दा ठूलो हस्ती यी ब्रह्मा हुन्, यिनमा नै बाबाले प्रवेश गर्नुहुन्छ, यिनलाई
नै तिमीले अनुसरण गर्नुपर्छ।”

प्रश्न:- बाबा र दादा दुवैको विशेष गुण कुन चाहिँ हो, जसलाई तिमीले अनुसरण गर्नुपर्छ?

उत्तर:- बाबा निराकारी सो निरहंकारी हुनुहुन्छ र दादा पनि साकारमा भएर पनि सदा निरहंकारी छन्। यति ठूलो हस्ती हुँदा हुँदै पनि कति साधारण रहन्छन्। एकातिर भन्छन्- यो सबैभन्दा उच्च, हीरा बनाउनेवाला बाबाको डिब्बा हो, अर्कोतिर भन्छन्- यो अति पुरानो लोङ्ग बूट हो, जसमा बाबाले प्रवेश गर्नु भएको छ। दुवै नै बच्चाहरूको सेवामा हाजिर हुनुहुन्छ। यसैगरी बच्चाहरूले पनि फलो फादर गरेर निरहंकारी भएर सेवा गर्नुपर्छ।

गीत:- ओम् नमो शिवाए...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले कसको महिमा सुन्यौ? सबै बच्चाहरूले भन्छन्- सर्वोच्च भगवान्, उहाँको नाम हो शिव। शिवाए नमः भनिन्छ नि, यो त जान्दछन्। शिव जयन्ती पनि मनाउँछन्। महिमा पनि धेरै गर्छन्- त्वमेव माताश्च पिता... तर केवल यति मात्रै भन्छन् शिवाए नमः... उहाँ माता-पिता कसरी हुनुहुन्छ? वर्सा कसरी दिनुहुन्छ? यो दुनियाँ भरिमा कसैलाई थाहा छैन। यी त एक अद्भुत हस्ती हुन्। शिवबाबा हुनुहुन्छ निराकार। जबसम्म शिवबाबालाई शरीर मिल्दैन, शिवबाबाले के गर्नुहुन्छ! शिवबाबा त निराकार हुनुहुन्छ। निराकारको नै महिमा गाउँछन्। सबैभन्दा उँच उहाँको ठाउँ हो। कुन चाहिँ ठाउँ? मूलवतन। फेरि ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको कुन चाहिँ ठाउँ हो? सूक्ष्मवतन! फेरि जगत अम्बाको ठाउँ हो- यो स्थूलवतन। यो त सबैलाई थाहा छ- जगत अम्बा त यहाँ रहन्छिन्। जगतको मतलब नै हो मनुष्य सृष्टि। नाम त धेरै राम्रो छ- जगत अम्बा, तर उनी को हुन्? कहाँबाट आइन्? यो केही पनि जान्दैनन्। जान-पहिचान कहाँबाट मिल्यो? अवश्य कुनै मनुष्य हस्तीद्वारा मिल्नु पर्छ, जसमा परमपिता परमात्मा आउनुहुन्छ। निराकार आत्माहरू पनि साकार हस्तीमा आउँछन्। आत्मा त जनावरमा पनि हुन्छ तर उनको केही पनि गायन छैन। गायन कुन हस्तीको हुन्छ? निराकार शिवबाबाको। उहाँ जबसम्म हस्तीमा आउनुहुन्न, तबसम्म केही गर्न सक्नुहुन्न। आत्मालाई पनि जबसम्म हस्ती (शरीर) मिल्दैन, तबसम्म पार्ट खेल्न सक्दैन। केवल हस्तीको मात्र गायन छैन। हस्तीमा जब आत्मा आउँछ, तब नै उसको गायन हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो महिमा त सबैले गर्छन् पतित-पावन, तर मलाई पनि मनुष्य तन चाहिन्छ, जसमा म प्रवेश गरूँ। विना हस्ती केही गर्न सकिदैन। त्यसैले बाबा पनि आएर हस्ती लिनुहुन्छ। उहाँ गर्भमा आउनुहुन्छ। शिव जयन्ती पनि भनिन्छ तर शिवबाबा कुन हस्तीमा र कहिले आउनुभयो? यो कसैले जान्दैन। ठीक छ, रात्रिमा आउनुभयो तर कुन हस्तीमा आउनुभयो, यो जानेका छैनन्। गायन पनि छ- भागीरथ अर्थात् भाग्यशाली रथ, त्यसैले अवश्य मनुष्य हस्ती हुन्छ। यो जुन हस्ती छ, जसमा परमपिता परमात्मा प्रवेश गर्नुहुन्छ, यी कति उच्च हस्ती हुन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- शिवबाबा ब्रह्मा शिवाए कुनै पनि हस्तीमा आउन सक्नुहुन्छ। परमपिता परमात्मा ब्रह्माद्वारा नै आएर मनुष्य सृष्टि रच्नुहुन्छ। जब-जब धेरै दुःखी र भ्रष्टाचारी हुन्छन्, अनि परमपिता परमात्मा यस हस्तीमा प्रवेश गरेर सबैलाई सुखी,

२०७३ फाल्गुन ५ बिहीबार १६-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन श्रेष्ठाचारी बनाउनुहुन्छ। यस भागीरथ विना शिवबाबाले पनि केही गर्न सक्नुहुन्न। कुनै त चाहिन्छ नि। यो हस्ती शिवबाबाको हो। यी नभए तिमीले शिवबाबासँग वर्सा पाउन सक्दैनौ। गायन पनि गरिन्छ— प्रजापिता ब्रह्मा अथवा त्रिमूर्ति ब्रह्मा। देव देव महादेव भनिन्छ। यी तीनमा पनि ब्रह्माको नाम उँचा किन? ब्रह्मा त यहाँ नै छन्, जसको रथमा आउँछु। विष्णु र शंकरलाई त देवता भनिन्छ। ठीक छ, जो ब्रह्मा हुन् उनलाई देवता भन्न मिल्छ? उनी त हुन् प्रजापिता ब्रह्मा। मनुष्य तन चाहिन्छ। गायन पनि गरिएको छ— प्रजापिता ब्रह्माद्वारा सृष्टि रच्नुहुन्छ। अवश्य ब्रह्मा मुखद्वारा नै ब्राह्मण रचिन्छ। त्यसैले यी कति उच्च हस्ती हुन् तर छन् कति साधारण। यति उच्च हस्ती, यिनको रहन-सहन हेर कति साधारण छ। कति निरहंकारी छन्। अहिले आएर तिमी सेवामा उपस्थित भएका छन्। हेर कसरी बसेर पढाउँछन्। तिमीले के पढ्छौ? तिमीले भन्छौ— हामी राजयोगको पढाइ पढ्छौं, कसले पढाउनुहुन्छ? परमपिता परमात्माले। सानो, ठूलो, बूढो, जवान सबैले पढ्छन्। यो ईश्वरीय कलेज हो— मनुष्यबाट देवता अथवा विश्वको मालिक बन्ने। यहाँ हामी आएका नै हौं पढ्न अथवा विश्वको बादशाही लिन। लक्ष्मी-नारायणले जब विश्वमा राज्य गर्थे, त्यतिबेला अरू कुनै धर्म थिएन, न कुनै खण्ड थियो। एकै भारत खण्ड थियो। अब फेरि त्यो पद प्राप्त गर्नको लागि तिमी यहाँ कसरी बसेका छौ! यस पढाइ विना तिमी विश्वको मालिक बन्न सक्दैनौ। विश्व शिवालय बन्न सक्दैन। शिवबाबालाई नै गायन गरिएको छ— निराकार, निरहंकारी। जबसम्म हस्तीमा प्रवेश गर्नुहुन्न, त्यो निरहंकारीपना कसरी देखिन्छ? कति महिमा छ— अकालमूर्त... तर यस्तो होइन— उहाँले मुर्दालाई पनि जिउँदो गर्न सक्नुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै नशा हुनुपर्छ— हामीलाई परमपिता परमात्माले पढाइरहनु भएको छ। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। ब्रह्मा सिवाय प्रजापिता कसैलाई भन्न सकिँदैन। यस्तो होइन शिव या विष्णु प्रजापिता हुन्। ब्रह्मा नै सारा मनुष्य सृष्टिको पिता हुन् र आत्माहरूको पिता हुनुहुन्छ शिवबाबा। उहाँ पितालाई त कसैले चिनेकै छैनन्, आफ्नो आत्मालाई नै चिनेका छैनन्। भनिन्छ पुण्य आत्मा, पाप आत्मा फेरि किन भन्छन्— हामी नै परमात्मा हौं। कति ठगी छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— आजभन्दा ५ हजार वर्ष पहिले शान्ति, पवित्रता, सम्पन्नता थियो। बाबा भन्नुहुन्छ— अहिले म आएर सबैलाई ज्ञान दिन्छु, पहिले तिमीले केही जानेका थिएनौ, अब सबैथोक जानेका छौ। पिताको जीवनी पिताद्वारा नै जानिन्छ। अब निराकारको जीवनी कसरी हुन सक्छ? अवश्य जब साकारमा आउनुहुन्छ, तब जीवनी हुन्छ। केवल आत्माको जीवनी हुन सक्दैन। जीव आत्मा बनेपछि नै पुनर्जन्म हुन्छ अनि जीवनी पनि हुन्छ। उनीहरूले भन्छन्— ८४ लाख योनि हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— ८४ लाख जन्म कहाँ हुन्छन्। यो सबै गफ हो। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— म ब्रह्माको तनमा आएर तिमीलाई वेदको सार सम्झाउँछु। साथ-साथै राजयोग सिकाउँछु र रचयिता रचनाको आदि मध्य अन्त्यको रहस्य पनि सम्झाउँछु। जब पहिले ठूला-ठूला ऋषि मुनिले नै जान्दैनथे भने उनका सन्तानले फेरि कसरी जान्न सक्छन्? हेर, सबैभन्दा महान् हस्ती कति साधारण रूपमा हुनुहुन्छ। हीरा बनाउनेवाला सर्वोच्च बाबा हुनुहुन्छ। उहाँको यो डिब्बा हो। रथ भन, पुरानो जुत्ता भन, सबैभन्दा पुरानो जुत्ता यी हुन्। पहिला सुरुमा जब आत्मा आउँछ, त्यतिबेला बिल्कुल नम्बरवन थियो, श्री नारायणलाई नम्बरवन राखिन्छ। त्यसपछि श्री लक्ष्मी पनि छिन्। उनले पनि पुनर्जन्म लिए।

२०७३ फाल्गुन ५ बिहीबार १६-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन पहिले सूर्यवंशी फेरि चन्द्रवंशीमा... यस्तो जन्म लिन्छन्, ८४ को पनि हिसाब चाहिन्छ नि। ८४ लाखको हिसाब त कसैले बताउन सक्दैन। ८४ लाख जन्मको कारण फेरि कल्पको आयु पनि लाखौं वर्ष लेखिदिएका छन्। यदि लाखौं वर्ष भए त हिन्दूहरू धेरै हुनु पर्ने। तर यिनको संख्या त अझै कम छ। देवी देवता धर्म प्रायः लोप भएको छ। कसैले पनि आफूलाई देवता भन्न सक्दैन किनकि देवता त सर्वगुण सम्पन्न थिए। अब ती त छैनन्। रावणराज्य हो, नकि रामराज्य। दुनियाँले नत रामको, न रावणको जीवनीलाई जान्दछन्। दिन-प्रतिदिन रावणको आकार बढ्दै जान्छ। दुनियाँ पतित हुँदै जान्छ। १६ कलाबाट गिदै-गिदै शून्य कला। सबैले भन्छन्— म निर्गुणीमा कुनै गुण छैन। आफैं दया गर्नुहोस् अनि हामी सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण बनौं। विश्व पहिले परिस्तान थियो। केवल भन्छन् मात्रै तर सृष्टि चक्रलाई केही जान्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई मायाले तुच्छ बुद्धि बनाएको छ तर आफ्नो घमण्ड कति छ!

तिमी बच्चाहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमीले रामलाई याद गर्नु भन्ने मालामा उनिन लायक बन्छौ। रूद्र माला पछि हुन्छ विष्णु माला। भगत मालामा भक्तहरूको महिमा हुन्छ। यो रूद्र माला हो फेरि विष्णु माला बन्छ अर्थात् विष्णुको राज्यमा जान्छौं। कति उच्च ज्ञान छ। सन्यास पनि दुई प्रकारका हुन्छन्। त्यो हो हठयोग सन्यास। कर्म सन्यास त कहिल्यै हुन सक्दैन। कर्म विना त मनुष्य रहन सक्दैन। प्राणायाम चढाएर बस्छन् फेरि पनि कर्म त गर्छन् नि। अनेक प्रकारको प्राक्टिस गर्छन्। त्यो कुनै राजयोग होइन। त्यो हो हठको सन्यास, हठयोग सन्यास। त्यो पनि यहाँको धर्म हो पवित्रताको। तर देवी-देवताहरू जति पवित्र अरू कुनै धर्म हुन सक्दैन। वहाँ कुनै सन्यास गर्नु पर्दैन किनकि आत्मा पवित्र हुन्छ, त्यसैले उनलाई शरीर पनि पवित्र मिल्छ। आत्मामा नै मैला पर्छ। कला कम हुँदै हुँदै पतित बन्छ। अहिले सबै आत्माहरू आइरन एजमा छन्, सबै काला छन्। आत्मा जब पवित्र थियो, त्यतिबेला गोरो थियो। अहिले आत्मा अपवित्र छ, त्यसैले शरीर पनि अपवित्र कालो छ। गायन पनि गरिन्छ श्याम-सुन्दर। कृष्णको चित्र पनि कालो र गोरो बनाउँछन्। अहिले तिमीहरू सबै श्याम-सुन्दर हो। पहिले विश्व गोल्डेन एजेड थियो, अब आइरन एजेड छ। अब फेरि बाबाले ज्ञान चितामा बसाएर गोरो बनाउनुहुन्छ। यदि मुक्ति र जीवनमुक्ति चाहन्छौ भने त्यो विकारको लागि हात बाँध्न क्यान्सिल गर्नुपर्छ। पवित्रताको राखी बाँध। यो अहिलेको नै कुरा हो, जबकि तिमी ब्रह्माको बच्चा हुन्छौ। ब्राह्मण नबनी कुनै पनि यहाँ आउन सक्दैन। तिमी हौ ब्रह्मा मुख वंशावली। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म निराकारको महिमा त गाउँछन्, तर शरीर जबसम्म लिन्नै, गर्नै के सक्छु? म धेरै जन्मको अन्त्यको जन्ममा आउँछु। अब सबैको विनाश हुनु छ। ब्रह्माद्वारा स्थापना, कसको? कलियुगको स्थापना त कहिल्यै हुँदैन। स्थापना हुन्छ सत्ययुगको, संगममा। बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु संगमयुगमा। तिमी ब्राह्मणहरूको लागि यो संगम हो, बाँकी सबैको लागि हो कलियुग। यस समय सबै घोर अन्धकारमा छन्। घोर अन्धकारलाई नै बाबा आएर सम्पूर्ण उज्यालो बनाउनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो त विचित्र चीज हो। कृष्ण त सानो बच्चा हुनु, उनले त केही सम्झाउन सक्दैनन्। कृष्णको आत्माले पनि भिन्न नाम रूपमा यिनीसँग बुझिरहेको छ, अन्तिम जन्ममा। त्यसैले यसलाई श्याम सुन्दर पनि भनिन्छ। अच्छा!

२०७३ फाल्गुन ५ बिहीबार १६-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बापदादा समान निरहंकारी र निराकारी बन। सबैको सेवा गर।
- २) मुक्ति-जीवनमुक्तिको लागि पवित्रताको राखी बाँध। ज्ञान चितामाथि बस्नुपर्छ।

वरदानः— ट्रस्टीपनको स्मृतिद्वारा निमित्त सम्झेर हर कार्य गर्ने, डबल लाइट भव

निमित्तपनको भावले बोझलाई सहज खतम गरिदिन्छ। मेरो जिम्मेवारी हो, मलाई नै सम्हाल्नु छ, मैले नै सोच्नुपर्छ.... अनि बोझ हुन्छ। जिम्मेवारी बाबाको हो र बाबाले ट्रस्टी अर्थात् निमित्त बनाउनु भएको छ— यस स्मृतिद्वारा डबल लाइट बनेर उड्ती कलाको अनुभव गर। जहाँ मेरो छ, वहाँ बोझ हुन्छ। त्यसैले कहिल्यै कुनै पनि कार्यमा जब बोझ महसुस हुन्छ भने चेक गर— कहीं गल्तीले तेरोको सट्टा मेरो त भन्दैन?

स्लोगनः— हर बोलीमा आत्मिक भाव र शुभ भावना छ भने कुनै पनि बोली व्यर्थ जान सक्दैन।

शब्दार्थः— लोङ्ग बुट= पुरानो जुता।